

til en Befæstning af Kjøbenhavn eller til, at det Søle bliver Humberg.

Berg: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af en Uttring, der blev fremsat af det ærede Medlem for Holbæk Amt's 3die Valgkreds (Rauber) igaar. Dette ærede Medlem mente nemlig, at Folkethinget paa Søer-loven ved 2den Behandling havde gjort Indrømmelser; men dette maa bero paa en stor Misfor- staaelse. Det, som Folkethinget har vedtaget ved 2den Behandling, er ikke Indrømmelser paa Søer-loven, men det er Krav paa Indrømmelser fra andre Sider. Vi have ombyttet 10 Reservereba- tailloner med 10 Forstærkningsbatailloner. Det er ingen Indrømmelse fra vor Side. Vi have nedsat Eskadronernes Antal fra 15 til 12; det er heller ingen Indrømmelse fra vor Side. Vi have nedsat Vinterstyrken fra 1,400 til 1,200 Mand; det er heller ingen Indrømmelse fra vor Side. Vi have nedsat Gjenindkaldelserne fra 120 til 30 Dage; det er heller ingen Indrøm- melse fra vor Side. Nei, vi have ment at kunne paa forskellige Punkter forlange Indrømmelser overfor de Indrømmelser, vi have gjort paa et enkelt Punkt, nemlig Feltartilleriet, saa at den Betragtning ikke er faktisk rigtig, at vi have gjort Indrømmelser ved 2den Behandling. Givte Indrømmelser vi derimod kunne gjøre for det, Folkethinget har vedtaget ved 2den Behandling, hvorigennem Thinget har vundet et foreløbigt Standpunkt, vil blive Gjenstand for senere For- handling. Det er denne berigtigende Bemærk- ning, jeg har villet fremsætte overfor en Uttring af det ærede Medlem. Nei, idag foreligger der virkelig positive Forslag til Indrømmelser. Det første Skridt, naar der er Tale om Indrømmelser fra det Bestaaende, er det, der forhandles idag, og derom ere vi jo Alle enige til en vis Grad; vi ere enige i en ikke uvæsentlig Grad om at indbefomme vor ærede velvillige Marineminister. Der er Forskel paa Graderne, og jeg er ganske enig i den Betragtning, at vi ved de Indrøm- melser, der gjøres, slet ikke egentlig forandre Flaadens Stilling som Led i vort Forsvarsvæsen. Den bliver kun et medvirkende Led, hvorved der tages forholdsvis større Hensyn til den end tid- ligere. Men det er dog en meget væsentlig Gradsforskel, der ligger os imellem, og her ligger først den væsentlige Indrømmelse. Dette er

det første Skridt paa den Vej. Thinget har ved tid- ligere Debatter faaet Forklaring om denne Sag; jeg har givet fornøden Oplysning om mit Standpunkt og da navnlig finansielle Hensyn, vi have taget overfor det Foreliggende, og jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Jeg skal kun yderligere poin- tere, at det, efter som Regjeringen i det Søle — det have vi hørt ved tidligere Forhandlinger — ikke endnu har kunnet sige os, hvorvidt den kan komme os imøde, men har henvist til Landstinget og til senere Forhandling, er utvivlsomt ikke faktisk rigtig, at de Herrer paa et af Hovedforslagene byde Alt, hvad deres Hjerte tilfiger dem nu uden nærmere Overveielse af samtlige Ansultelser. Jeg har ikke troet, at dette er rigtig, men gjøre de det, vil det i alt Fald være selvstændig uklogt at gjøre det under den Forventning, at de ville faae andre Vexler honorerede derfor. De maa altsaa være forberedte paa, at de Offre, de Ind- rømmelser, de her gjøre i finantiel Henseende, navnlig til Flaaden, gjøre de pure, uden videre, uden Hensyn til, hvad der hidtil er vedtaget for Søeren, og at vi ved en Forhandling af Søer- loven ville komme til at staa ganske frit, saa at vi kunne se bort derfra og kun se hen til, hvad det i og for sig kan være rigtig at gjøre eller ei, og det maa de altsaa bære paa deres eget fulde Ansvar. Mig forekommer det ogsaa, at de Herrer maatte have taget i Betragtning, at det er let at forene sig til et Flertal paa et Punkt, men de burde samtidig have sikret sig et Flertal paa et andet Punkt, der holdt igjen. Jeg skal ikke nærmere belyse dette, men jeg tror, at en egen Lyst til at være ene, til ikke at følges ad i Indstillingerne, navn- lig paa de Punkter, hvor vi ellers have fulgtes ad, har givet dem Anledning til at bevæge sig lidt for frit paa dette Omraade. Som sagt, Landet bør ikke af dette, om det afgjøres til den ene eller den anden Side, men den Slags Konse- kvenser, de drage af disse Beslutninger, ere for- færdte. Dernæst vil jeg tro, at det havde været rigtig haade under denne Debat og tidligere ved enhver Debat senere, at ærede Medlemmer ganske rolig sagde: Under tidligere Forhandlinger, da Forholdene vare forskellige, eller da vore Erfar-inger ikke vare saaledes udviklede som nu, stod Folkethinget saa og saa, men vi gjøre Indrøm- melser derfra, eller vi gaa yderligere derfra, bort fra Modstanderne. Det Faktiske skulde man være enig om, saa kan man mere